

Nr 117

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt; given Stockholms slott den 7 april 1967.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt 12 § regeringsformen föreslå riksdagen att godkänna en den 19 december 1966 undertecknad överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt.

GUSTAF ADOLF

Alva Myrdal

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner en i Köpenhamn den 19 december 1966 undertecknad överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt. Överenskommelsen har tillkommit med anledning av den väntade utflyttningen av ländernas fiskegränser till 12 nautiska mil i nämnda vattenområden. Den innebär i huvudsak att var och en av de tre staterna — oavsett de fiskegränser de kan komma att fastställa — skall tillåta fiskefartyg från de båda andra staterna att inom överenskommelsens geografiska tillämpningsområde bedriva fiske intill 4 nautiska mil från baslinjen för territorialhavet.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 7 april 1967.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, LANGE, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN.

Tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Myrdal, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt* och anför.

Redan år 1961 ägde bilaterala förhandlingar rum om fisket och fiskegränserna i Skagerack och Kattegatt dels mellan Sverige och Norge, dels mellan Danmark och Norge. Bakgrunden till dessa förhandlingar var närmast att norska regeringen i maj 1960 gett tillkänna sin avsikt att flytta ut den norska fiskegränsen från 4 till 12 sjömil från kusten. För såväl Sverige som Danmark gällde det i denna situation att tillförsäkra det egna landets fiskare rätt att fiska innanför den väntade nya norska fiskegränsen intill 4-milslinjen och att därigenom skydda fiskarna mot inskränkningar i den fiskerätt de dittills haft i Skagerack.

Förhandlingarna ledde den gången inte till någon uppgörelse, främst på grund av meningsskiljaktigheter mellan Danmark och Norge. Det negativa resultatet konstaterades vid överläggningar i juni 1961 mellan den svenske jordbruksministern och de danska och norska fiskeriministerna. Samtidigt förklarade emellertid den norske fiskeriministern att utflyttningen av den norska fiskegränsen i Skagerack skulle få anstå tills vidare. I enlighet därmed har denna gräns — öster om Lindesnes — fortsättningsvis utgjorts av 4-milslinjen. Utanför Norges kust i övrigt fastställdes fiskegränsen till 12 sjömil genom en norsk lag den 24 mars 1961. Denna lag har numera ersatts av en lag den 17 juni 1966 varvid undantagsbestämmelsen om 4-milslinjen i Skagerack förblev i kraft tills vidare.

När de skandinaviska förhandlingarna ägde rum år 1961 var frågan om en utflyttning av fiskegränsen aktuell endast i Norge. Utvecklingen därefter har emellertid gått mot en utflyttning också av de svenska och danska fiskegränserna i det vattenområde som förhandlingarna gällde. Ett viktigt led i denna utveckling är den i London den 9 mars 1964 dagtecknade fiske-

rikonventionen. Denna konvention, som trätt i kraft den 15 mars 1966 och som ratificerats av såväl Sverige (prop. 1964:167, UU 9, rskr 367) som Danmark, stadgar rätt för de avtalsslutande staterna att inom konventionens geografiska tillämpningsområde flytta ut sina fiskegränser till 12 sjömil. Staterna har sålunda möjlighet enligt konventionen att inrätta två särskilda fiskezoner om vardera sex sjömil räknat från baslinjen för vederbörande lands territorialhav. I den inre zonen får kuststaten uteslutande rätt att fiska och i den yttre zonen för fiske bedrivs endast av kuststaten och de övriga konventionsstater vars fiskare under tioårsperioden 1953—1962 vanligen fiskat i dessa vatten. Skagerack och Kattegatt ingår i konventionens tillämpningsområde — däremot inte Östersjön — men enligt bestämmelse i konventionen kan särskild fiskeordning behållas eller införas i Skagerack och Kattegatt liksom i förhållandet mellan Sverige, Danmark och Norge utan att detta ger stater, som ej har del i den särskilda ordningen, rätt att åberopa denna till egen förmån. Norge har valt att ställa sig utanför konventionen på grund av de anspråk på bestående rätt till fiske i kuststats yttre fiskezon som andra konventionsstater kan framställa om de utövat traditionellt fiske inom zonen under nämnda tioårsperiod.

På hösten 1964 tog svenska, danska och norska fiskarorganisationer initiativ till en samförstånds lösning av frågan om skandinaviska fiskares rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt om de tre berörda ländernas fiskegränser utflyttades. Vid ett sammanträde i Köpenhamn den 9 september 1964 enades fiskarorganisationerna om att hos sina respektive regeringar hemställa om samtidig utflyttning till 12 sjömil av de tre ländernas fiskegränser i nämnda vattenområden och om åtgärder i syfte att skapa en ordning enligt vilken de tre staterna på ömsesidighetsbasis ger varandras fiskare rätt att fortsätta att fiska innanför de nya fiskegränserna. I enlighet härmed hemställde Svenska Västkustfiskarnas Centralförbund i skrivelse den 7 oktober 1964 att svenska regeringen skulle utflytta fiskegränsen utanför den svenska västkusten norr om Kullen till 12 sjömil och vidtaga erforderliga åtgärder för att i det inbördes förhållandet mellan Sverige, Danmark och Norge få till stånd den ordning för fisket i Skagerack och Kattegatt som skisserats vid sammanträdet mellan fiskarorganisationerna i Köpenhamn.

Sedan samråd ägt rum om fiskarorganisationernas framställning i bl. a. det nordiska kontaktorganet för fiskefrågor enades de tre ländernas regeringar om att ta upp förnyade förhandlingar om en avtalsmässig reglering av fisket och fiskegränserna i Skagerack och Kattegatt. På inbjudan av svenska regeringen sammanträdde en svensk, en dansk och en norsk förhandlingsdelegation i Stockholm den 24 och 25 maj 1965. Enligt sin instruktion sökte den svenska delegationen vid dessa förhandlingar att uppnå en avtalsreglering av så lång varaktighet som möjligt och att i avtalet inrymma sådana bestämmelser om jurisdiktionen innanför de eventuella nya fiskegränserna att svenska fiskare skulle kunna fritt bedriva sitt fiske på

den del av det fria havet som vid en utvidgning av Danmarks och Norges fiskeområden kommer att ligga innanför dessa länders fiskegränser. De tre förhandlingsdelegationerna blev ense om önskvärdheten av ett trestatsavtal om i princip oförändrad fiskerätt för de tre ländernas fiskare i Skagerack. Om avtalstidens längd förelåg emellertid skilda uppfattningar liksom om norska fiskares rätt att fiska i Kattegatt. De svenska och danska fiskarnas rätt att fiska i Kattegatt gav däremot inte anledning till några svårigheter. Den svenska och den danska delegationen var i detta hänseende överens om att 1932 års svensk-danska konvention om fisket i bl. a. Kattegatt (SÖ 1933: 13 och 1956: 19) borde förbli gällande med de modifieringar varom länderna kunde enas. Då det visade sig omöjligt för de tre delegationerna att nå samförstånd på vissa viktiga punkter, ajournerades förhandlingarna utan angivande av tidpunkt för deras återupptagande.

Under hösten 1965 träffades åter representanter för de berörda svenska, danska och norska fiskarorganisationerna för att söka finna en lösning på ulesläende frågor. De blev för sin del eniga om det geografiska tillämpningsområdet för den önskade avtalsregleringen och jämkade samman fiskarorganisationernas ståndpunkter i fråga om avtalstidens längd utan att på denna punkt kunna nå full enighet.

På grundval av det resultat fiskarorganisationerna uppnått återupptog regeringsdelegationerna sina förhandlingar vid sammanträde i Köpenhamn den 15 och 16 februari 1966. Delegationerna kunde därvid enas om förslag till en överenskommelse mellan de tre staterna om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt och till ett protokoll avseende den situation som inträder om någon av staterna utvidgar sitt fiskeområde innan överenskommelsen träder i kraft. Mellan den danska och den norska delegationen nåddes samtidigt enighet om visst begränsat norskt sillfiske i Kattegatt utanför det geografiska tillämpningsområdet för trestatsavtalet.

Förhandlingsresultatet godkändes senare av de tre regeringarna varefter överenskommelsen och det därtill hörande protokollet undertecknades av befullmäktigade ombud i Köpenhamn den 19 december 1966.

Överenskommelsens och protokollets text på svenska, danska och norska torde få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende som bilaga 1 och 2.

I överenskommelsens inledning bekräftar regeringarna sin önskan att bevara rätten för fiskarna i de tre länderna att fiska i de områden av Skagerack och Kattegatt som sedan länge varit ett gemensamt fiskeområde. Relegationerna önskar med andra ord att bevara status quo utan hänsyn till de nya fiskegränser som kan komma att hävdas.

I *art. 1* fastställs överenskommelsens geografiska tillämpningsområde. Detta omfattar Skagerack och norra Kattegatt, begränsat i väster av en rät linje genom Hanstholms fyr (på Jyllands nordvästkust) och Lindesnes fyr (på Norges sydkust) och i söder av en rät linje genom Skagens fyr (på Jyl-

lands nordspets) och fyren Tistlarna (vid gränsen mellan Bohuslän och Halland). Den senare begränsningslinjen representerar den kompromiss som blev resultatet av fiskarorganisationernas överläggningar. Söder om denna linje kommer således norska fiskare att sakna rätt att fiska innanför svenska och danska 12-milsgränser. Visst sillfiske har dock som förut nämnts tillförsäkrats norska fiskare i de danska kustvattnen. I förhållandet mellan Sverige och Danmark har den södra begränsningslinjen av överenskommelsens tillämpningsområde däremot ingen betydelse så länge 1932 års förut nämnda svensk-danska fiskeöverenskommelse förblir i kraft. Denna senare konvention avser bl. a. Kattegatt begränsat i norr av en rät linje dragen från Skagens nordligaste udde till Vinga fyr och vidare därifrån till Hisingen på det svenska landet.

Art. 2 innehåller bestämmelserna om fiskerätten för det fall att de avtals-slutande staterna flyttar ut sina fiskegränser. Var och en av staterna skall enligt artikelns regler tillåta, att fartyg från de båda andra staterna bedriver fiske intill ett avstånd av 4 nautiska mil från baslinjen för territorialhavet. Fartygen skall därvid inte vara underkastade kuststatens jurisdiktion utan skall kunna fiska intill 4-milslinjen som om området mellan 4 och 12 sjömil vore fritt hav. I *art. 2* har också tagits in en förpliktelse för de tre staterna att söka fastställa så enhetliga regler som möjligt för fiskets utövning inom överenskommelsens geografiska tillämpningsområde.

Enligt *art. 3* skall överenskommelsen ratificeras. Den träder i kraft en månad efter det att samtliga stater deponerat sina ratifikationsinstrument och har en första giltighetstid av 35 år. Uppsägningstiden är tre år. Om överenskommelsen inte uppsägs av någon av staterna förlängs den automatiskt med fem år åt gången.

Danmark har som första stat deponerat sitt ratifikationsinstrument.

I det samtidigt med överenskommelsen undertecknade *protokollet* förpliktar sig stat, som flyttar ut sin fiskegräns innan överenskommelsen trätt i kraft, att tillåta, att fartyg från de båda andra staterna får fortsätta att fiska intill 4-milslinjen. Förpliktelsen upphör att gälla om överenskommelsen inte trätt i kraft senast två år efter utflyttningen av gränsen. Protokollet trädde i kraft vid undertecknandet.

Såsom redan nämnts går den norska fiskegränsen i Skagerack på ett avstånd av 4 nautiska mil från de norska baslinjerna. Detta gäller på grund av ett undantag från huvudregeln att Norges fiskegräns ligger på ett avstånd av 12 nautiska mil från baslinjerna. Anledning finns att räkna med att undantagsbestämmelsen upphävs i en nära framtid.

Danmark har intagit regler om det danska fisketerritoriets utsträckning i »lov om saltvandsfiskeri» den 26 maj 1965. Enligt dessa regler skall fisketerritoriet i Nordsjön, Skagerack och Kattegatt, från tidpunkt som fiskeriministern bestämmer, ha en bredd av 12 sjömil räknat från de danska baslinjerna. Danska regeringen har numera officiellt meddelat svenska rege-

ringen att 12-milsgränsen för fisketerritoriet i nämnda vattenområden skall gälla från och med den 1 juli 1967. Fiskegränsen utanför den danska kusten vid andra vatten — bl. a. Östersjön — förblir 3 sjömil.

Vad Sverige beträffar har Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för jordbruksdepartementet föreslagit riksdagen att godkänna sådan ändring i lagen den 1 december 1950 (nr 596) om rätt till fiske att Kungl. Maj:t kan med stöd av 1964 års ovan nämnda fiskerikonvention flytta ut fiskegränsen vid den svenska västkusten norr om Kullen från 4 till 12 sjömil.

Departementschefen

Överenskommelsen mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt har för Sveriges del tillkommit för att ta till vara den svenska fiskerinäringens och de svenska yrkesfiskarnas intressen i en situation då de tre ländernas fiskegränser flyttas ut i Skagerack och Kattegatt. Motsvarande synpunkter torde ha gjort sig gällande för Danmarks och Norges del. Mellan regeringarna i de tre länderna har, alltsedan fiskegränsfrågan först aktualiserades, rätt samförstånd i princip om att utflyttningen av fiskegränserna inte skulle få inkräkta på de svenska, danska och norska fiskarnas möjligheter att bedriva sitt fiske som hittills i de vatten som nu är fritt hav. Man har med andra ord varit överens om i princip att i det inbördes förhållandet få till stånd en för fiskarna tillfredsställande status-quo-ordning i Skagerack och Kattegatt och att sålunda inskränka verkningarna av gränsutflyttningen till fiskare från andra länder. Trots den principiella enigheten har förhandlingarna om en avtalsreglering varit tröga och skiljaktiga uppfattningar om avtalets innehåll har kommit till uttryck på åtskilliga punkter. Inte minst genom de svenska, danska och norska fiskarorganisationernas ansträngningar och vilja till samförstånd har emellertid meningsskiljaktigheterna kunnat utjämnas och ett avtal har kommit till stånd som får anses tillfredsställande och som har godkänts av fiskarorganisationerna.

För de svenska fiskarnas del betyder överenskommelsen att de inom konventionsområdet kan fortsätta att fiska intill 4-milslinjen i danska och norska kustvatten utan att underkastas dansk resp. norsk jurisdiktion. Jämfört med nuvarande ordning blir den enda skillnaden för svenska fiskare att de längs den danska Skagerack-kusten mellan Skagen och Hanstholm inte längre har rätt att bedriva fiske intill den 3-milslinje som hittills utgjort dansk fiskegräns utan får stanna vid den i överenskommelsen generellt fastställda 4-milslinjen. I detta sammanhang vill jag understryka vikten av att konventionen den 31 december 1932 mellan Sverige och Danmark om bl. a. fisket i Kattegatt förblir i kraft. Denna konvention som gäller Kattegatt söder om en linje Skagen-Vinga innebär i huvudsak att vartdera

landets fiskare är berättigade att fiska intill ett avstånd av 3 sjömil från det andra landets kust.

Den första giltighetstiden för den nu träffade överenskommelsen är 35 år. På svensk sida hade man önskat en längre tid men med hänsyn till bestämmelsen om automatisk förlängning och till regeringarnas i överenskommelsen uttalade vilja att genom en grannlandsordning bevara fiskarnas hävdvunna rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt har den svenska regeringen funnit 35-årsperioden godtagbar. Jag är övertygad om att de tre regeringarna skall finna det vara ett gemensamt intresse att låta överenskommelsen bestå efter denna periods utgång.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

godkänna överenskommelsen den 19 december 1966 mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Bilaga 1

Överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt

Regeringarna i Sverige, Danmark och Norge, som önska bevara rätten för fiskarna i de tre länderna att utnyttja fiskförekomsterna i de områden i Skagerack och Kattegatt, som sedan länge varit ett gemensamt fiskeområde, ha med hänsyn till möjligheten av ändringar av de tre ländernas fiskegränser enats om en grannlandsordning, grundad på följande bestämmelser:

Artikel 1

Denna överenskommelse omfattar Skagerack och norra Kattegatt, begränsat i väster av en rät linje genom Hanstholms fyr och Lindesnes fyr och i söder av en rät linje genom Skagens fyr och fyren Tistlarna.

Artikel 2

1. I det i artikel 1 bestämda vattenområdet skall var och en av de fördragsslutande staterna, utan hänsyn till de fiskegränser som de i övrigt må fastställa, tillåta fartyg från de båda andra staterna att bedriva fiske intill ett avstånd av 4 nautiska mil (1 nautisk mil = 1 852 meter) från baslinjen för territorialhavet, innebärande att ifrågavarande vattenområde med avseende på sådant fiske skall vara att anse som fritt hav.

2. I den utsträckning det befinnes ändamålsenligt skall man genom ömsesidig konsultation söka fastställa så enhetliga regler som möjligt i de tre länderna om fiskets utövning i det i artikel 1 nämnda området.

Overenskomst mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat

Regeringerne i Danmark, Norge og Sverige, som ønsker at opretholde adgangen for fiskere i de tre lande til at udnytte fiskeforekomsterne i de områder i Skagerrak og Kattegat, som i lang tid har været et fælles fiskeområde, er, med henblik på muligheden af ændringer af de tre landes fiskerigrænser, blevet enige om en nabolandsordning, baseret på følgende bestemmelser:

Artikel 1

Denne overenskomst omfatter Skagerrak og det nordlige Kattegat begrænset mod vest af en ret linje gennem Hanstholm fyr og Lindesnes fyr og mod syd af en ret linje gennem Skagens fyr og Tistlarna fyr.

Artikel 2

1. I det i artikel 1 definerede farvandsområde vil hver af de kontraherende stater uanset sådanne fiskerigrænser, som de i øvrigt måtte fastsætte, tillade fartøjer fra de to andre lande at drive fiskeri indtil en afstand af 4 nautiske mil (1 nautisk mil = 1 852 meter) fra basislinjen for det ydre territorialfarvand, således at det pågældende vandområde i henseende til sådant fiskeri vil være at betragte som åbent hav.

2. I den udstrækning det findes hensigtsmæssigt, skal der ved gensidig konsultation søges etableret mest muligt ensartede regler i de tre lande om udøvelsen af fiskeriet i det i artikel 1 nævnte område.

Overenskomst mellom Norge, Danmark og Sverige om gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegat

Regjeringene i Norge, Danmark og Sverige, som ønsker å opprettholde adgangen for fiskere i de tre land til å utnytte fiskeforekomstene i de områder i Skagerak og Kattegat som i lang tid har vært et felles fiskeområde, er, med henblikk på muligheten av forandringer av de tre lands fiskerigrenser, blitt enige om en nabolandsordning basert på følgende bestemmelser:

Artikkel 1

Denne overenskomst omfatter Skagerak og det nordlige Kattegat, begrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr og mot syd av en rett linje gjennom Skagens fyr og Tistlarna fyr.

Artikkel 2

1. I det farvannsområde som er definert i artikkel 1, vil hver av de kontraherende stater, uansett de fiskerigrenser de ellers måtte fastsette, tillate fartøyer fra de to andre land å drive fiske inn til en avstand av 4 nautiske mil (1 nautisk mil = 1 852 meter) fra grunnlinjen for det ytre sjøterritorium, slik at angjeldende havområde med hensyn til dette fiske vil være å betrakte som åpent hav.

2. I den utstrekning det finnes hensiktsmessig, skal det ved gjensidig konsultasjon søkes etablert mest mulig ensartede regler i de tre land om utøvelsen av fisket i det i artikkel 1 nevnte område.

Artikel 3

1. Denna överenskommelse skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skola deponeras i det danska utrikesministeriets arkiv.

2. Överenskommelsen träder i kraft en månad efter den dag, då den sista av de fördragsslutande staterna har deponerat sitt ratifikationsinstrument.

3. Överenskommelsen skall gälla i 35 år och därefter automatiskt förlängas med fem år åt gången, såvida icke en fördragsslutande stat skriftligen gentemot de andra fördragsslutande staterna uppsäger den med verkan från den löpande giltighetstidens utgång. Sådan uppsägning skall ske minst tre år före denna tidpunkt.

Överenskommelsen skall deponeras i det danska utrikesministeriets arkiv och bestyrkt avskrift skall av det danska utrikesministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande staterna.

Till bekräftelse härpå har respektive fullmäktige undertecknat denna överenskommelse.

Utfärdat i Köpenhamn den 19 december 1966 i ett exemplar på svenska, danska och norska.

För Sveriges regering:

R. Bagge

Artikel 3

1. Nærværende overenskomst skal ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv.

2. Overenskomsten træder i kraft en måned efter den dag, da den sidste af de kontraherende stater har deponeret sit ratifikationsinstrument.

3. Overenskomsten forbliver gældende i 35 år og forlænges derefter automatisk for fem år ad gangen, medmindre en kontraherende stat skriftligt over for de andre kontraherende stater opsiger den til ophør ved udløbet af den løbende gyldighedsperiode. Sådan opsigelse skal afgives mindst tre år før dette tidspunkt.

Overenskomsten skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftet afskrift skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende stater.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 19. december 1966 i et eksemplar på dansk, norsk og svensk.

Før Danmarks regering:

J. O. Krag

Artikkel 3

1. Denne overenskomst skal ratifiseres. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske utenriksministeriums arkiv.

2. Overenskomsten trer i kraft én måned etter den dag da den siste av de kontraherende stater har deponert sitt ratifikasjonsdokument.

3. Overenskomsten skal gjelde i 35 år og forlenges deretter automatisk for fem år av gangen, med mindre en kontraherende stat skriftlig overfor de andre kontraherende stater oppsier den til opphør ved utløpet av den løpende gyldighetsperiode. Oppsigelsen skal avgis minst tre år før dette tidspunkt.

Overenskomsten skal deponeres i det danske utenriksministeriums arkiv. Bekreftet avskrift skal av det danske utenriksministerium tilstilles hver av de kontraherende stater.

Til bevitnelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i København den 19. desember 1966 i ett eksemplar på norsk, dansk og svensk.

For Norges regjering:

B. Augdahl

*Bilaga 2***Protokoll till överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt**

I samband med undertecknandet i Köpenhamn i dag av en överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Norge om ömsesidig rätt till fiske i Skagerack och Kattegatt förklara de fördragsslutande regeringarna följande:

Enighet råder mellan de tre ländernas regeringar att, om någon av de fördragsslutande staterna verkställer ändringar av sin fiskegräns inom det område som omfattas av överenskommelsen, innan denna trätt i kraft, ifrågavarande fördragsslutande stat icke skall göra invändningar mot att fartyg från de två andra länderna fortsättningsvis bedriva fiske i ifrågavarande område intill ett avstånd av 4 nautiska mil (1 nautisk mil = 1 852 meter) från baslinjen för territorialhavet. Denna förpliktelse upphör, om överenskommelsen icke träder i kraft senast två år efter verkställandet av ändringarna.

Utfärdat i Köpenhamn den 19 december 1966 i ett exemplar på svenska, danska och norska, vilket skall deponeras i det danska utrikesministeriets arkiv. Det danska utrikesministeriet tillställer var och en av de fördragsslutande staterna bestyrt avskrift av protokollet.

För Sveriges regering:

R. Bagge

Protokol til overenskomst mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat

I forbindelse med undertegnelsen i København i dag af en overenskomst mellem Danmark, Norge og Sverige om gensidig adgang til fiskeri i Skagerrak og Kattegat udtaler de kontraherende regeringer følgende:

Der er enighed mellem de tre landes regeringer om, at hvis nogen af de kontraherende stater iværksætter ændringer af sin fiskerigrænse i det område, som omfattes af overenskomsten, inden denne er trådt i kraft, vil den pågældende kontraherende stat ikke gøre indvendinger imod, at fartøjer fra de to andre lande fortsat driver fiskeri i det pågældende område indtil en afstand af 4 nautiske mil (1 nautisk mil = 1 852 m) fra basislinjen for det ydre territorialfarvand. Denne forpligtelse ophører, såfremt overenskomsten ikke træder i kraft senest to år efter iværksættelsen af ændringerne.

Udfærdiget i København den 19. december 1966 i et eksemplar på dansk, norsk og svensk, som skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv. Det danske udenrigsministerium tilstiller hver af de kontraherende stater bekræftet afskrift af protokollen.

För Danmarks regering:

J. O. Krag

Protokoll til overenskomst mellom Norge, Danmark og Sverige om gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegat

I forbindelse med undertegningen i København i dag av en overenskomst mellom Norge, Danmark og Sverige om gjensidig adgang til fiske i Skagerak og Kattegat uttaler de kontraherende regjeringer følgende:

Det er enighet mellom de tre lands regjeringer om at hvis noen av de kontraherende stater iverksetter endringer av sin fiskerigrense i det område som omfattes av overenskomsten, før denne er trådt i kraft, vil vedkommende kontraherende stat ikke reise innvendinger mot at fartøyer fra de to andre land fortsatt driver fiske i angjeldende område inn til en avstand av 4 nautiske mil (1 nautisk mil = 1 852 meter) fra grunnlinjen for det ytre sjøterritorium. Denne forpliktelse faller bort dersom overenskomsten ikke trer i kraft senest to år etter at endringene ble iverksatt.

Utferdiget i København den 19. desember 1966 i ett eksemplar på norsk, dansk og svensk, som skal deponeres i det danske utenriksministeriums arkiv. Det danske utenriksministerium skal tilstille hver av de kontraherende stater bekreftet avskrift av protokollen.

For Norges regjering:

B. Augdahl